

Het lijden van Jezus in de schoot van zijn Moeder. Het lijden van de Dood.

(...) het Kind Jezus zei mij al snikkend:

"Mijn dochter,
de pijnen die Ik leed in de maagdelijke schoot van mijn Mama
zijn onbegrijpelijk voor de menselijke geest.

Weet je wat het eerste Lijden was

- dat Ik voelde vanaf het eerste moment van mijn Conceptie en
- dat Ik dan mijn gehele leven heb doorstaan?

Het lijden van de dood.

Mijn Godheid was volmaakt gelukkig uit de Hemel neergedaald,
zonder dat het enig lijden of dood kende.

Ik zag mijn kleine Mensheid onderworpen aan lijden en dood
- uit Liefde voor de mensen.

Ik voelde het lijden van de dood zo intens

- dat Ik op dat moment zou gestorven zijn
- indien mijn goddelijke Kracht Mij niet op wonderbare wijze gesteund had.
Zij liet Mij die pijn voelen en toch in leven blijven.

Het was altijd de dood voor Mij

Ik voelde

- de dood die voortkomt uit de zonde,
- de dood van het goede in de schepselen, en zelfs
- hun natuurlijke dood.

Wat een wrede kwelling heb Ik mijn gehele Leven doorstaan !

Ik, die alle Leven bevatte,

- die zelfs de absolute Heer van het Leven was,

Ik heb Mijzelf onderworpen aan het lijden van de dood.

Zie je mijn kleine Mensheid niet

- onbeweeglijk en stervend in de boezem van mijn lieve Mama?

Voel je zelf niet hoe verschrikkelijk het is

- om het lijden van de dood te ondergaan zonder te sterven?

Mijn dochter,

door jouw leven in mijn Wil

- neem jij deel aan de voortdurende "dood" van mijn Mensheid. "